

กัณฑ์ที่ 31

รัตนสูตร สังฆรัตนะ

แสดง ณ วันที่ ๑๐ พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๔๗

นโม ตสฺส ภควโต อรหโต สมฺมาสมฺพุทฺธสฺส ฯ (๓ ครั้ง)

กัญจาปี โส

กาเยน วาจาเย

อกพฺโพ โส

อกพฺพตา ทิฏฺฐปทสฺส

อิทฺมปิ สงฺฆ

เอเตน สจฺเจน

กมฺมํ กโรติ ปาปํ

เจตสา วา

ตสฺส ปฏิจฺจทาย

วุตฺตา

รตนํ ปณฺธิ

สฺวตฺถิ โหตุติ ฯ

ณ บัดนี้อาตมภาพจักได้แสดงในรัตนคาถา แก่ด้วยสังฆรัตนะตามวาระพระบาลีที่มีในบท รัตนสูตร ที่สมเด็จพระผู้มีพระภาคทรงประทานเชิดชูพระอริยสงฆ์ ให้เป็นเนติแบบแผนเป็นตำรับตำราสืบมา ครั้งพระศาสดามีพระชนม์อยู่ เมื่อพระองค์เสด็จดับขันธเข้าสู่ปรินิพพานแล้ว พระธรรมสงฆมาจารย์เถรเจ้าทั้งหลายร้อยกรองขึ้นสู่สังคายนา ตลอดมาจนกระทั่งเราท่านทั้งหลายจะได้สดับ ณ บัดนี้

ตามวาระพระบาลีที่ในเบื้องต้นว่า

กัญจาปี โส

กาเยน วาจาเย

อกพฺโพ โส

อกพฺพตา ทิฏฺฐปทสฺส

กมฺมํ กโรติ ปาปํ

เจตสา วา

ตสฺส ปฏิจฺจทาย

วุตฺตา

นี้เป็นเนื้อความของพระบาลี พระโสดาบันบุคคลนั้นยังกระทำความอื่นเป็นบาป อกพฺโพ โส ตสฺส ปฏิจฺจทาย ถึงกระนั้นท่านก็ยอมไม่ควรเพื่อจะปกปิดซึ่งกรรมอันเป็นบาปนั้นไว้ อกพฺพตา ทิฏฺฐปทสฺส วุตฺตา ความ เป็นผู้เห็นทางพระนิพพานไม่ควรปกปิดบาปกรรมนั้นไว้ อันพระผู้มีพระภาคเจ้าทรงรับสั่งแล้ว

อิทฺมปิ สงฺฆ รตนํ ปณฺธิ

เอเตน สจฺเจน สฺวตฺถิ โหตุติ ฯ

แม้อันนี้เป็นรัตนอันประณีตในพระสงฆ์

ด้วยความกล้าสัตย์นี้ ขอความสวัสดิ์จงมี.....

นี้แปลเนื้อความของบาลีเป็นสยามภาษาได้ความเท่านี้ นี่เป็นรัตนอันประณีต ถ้าจะเรียงความเป็นสยามแท้ ๆ ไม่ให้เกี่ยวข้องกับพระบาลีเลยก็ได้ว่า

“พระโสดาบันบุคคลยังทำความอื่นเป็นบาปอยู่ ไม่ควรปกปิดบาปกรรมอันนั้น อันพระผู้มีพระภาคเจ้าทรงรับสั่งแล้วอย่างนี้ แม้อันนี้เป็นรัตนอันประณีตในพระสงฆ์ ด้วยความสัตย์นี้ขอความสวัสดิ์จงมี”

พระโสดาบันบุคคลนั้นยังทำชั่วอยู่จริง ๆ หรือ **กิญจาปี โส กมฺมํ กโรติ ปาปํ** แปลตามศัพท์ชัด ๆ ว่า **โส โสตาปนุโน** อันว่าพระโสดาบันนั้น **กโรติ** ยังกระทำอยู่ **กมฺมํ** ซึ่งการงาน หรือซึ่งกิจการ **ปาปํ** อันลามก กระทำกรรมลามกอยู่จริง ๆ หรือพระโสดาบันนั้น **กาเยน** ด้วยกาย **วาจาย วา** หรือว่าด้วยวาจา **เจตสา วา** หรือว่าด้วยใจ ยังความชั่วด้วยกาย ด้วยวาจา หรือว่าด้วยใจ เหมือนมนุษย์ปกติธรรมดาอย่างนี้หรือ? ก็เหมือนอย่างนี้แหละ ตัวอย่างจะชักมาให้ปรากฏว่าท่านทำความชั่วอย่างไร

ลูกสาวเศรษฐีเขาเอาไว้นบนปราสาท ๗ ชั้น สงวนไว้เป็นอันดี เธอก็เป็นสาวเต็มเนื้อเต็มตัวแล้ว อายุ ๒๐ กว่าแล้ว มีสาวใช้รักษาอยู่คนหนึ่ง ต้องการอะไรก็ใช้สาวใช้นั้น ตัวอยู่บนปราสาท ๗ ชั้นนั้น วันหนึ่ง นายเนสาทพรานป่าฆ่าเนื้อได้เป็นอันมากแล้วก็บรรทุกเกวียนมาในเมือง เมื่อเข้ามาในเมือง ธิดาเศรษฐีอยู่บนปราสาท ๗ ชั้นได้เห็นนายเนสาทพรานป่านั้นเห็นเนื้อมาจากป่า ร่างกายแกก้ำยำล่ำสันใหญ่โตดี แข็งแรงดี ก็รักรักใคร่นายเนสาท อยากจะได้เป็นสามี ก็ไม่รู้จะทำอย่างไร แกมาหลายครั้งหลายหน นักเข้าธิดาเศรษฐีนั้นทนไม่ได้ อยากจะได้จริง ๆ รักใคร่จริง ๆ พลอมแปลงลงมาจากปราสาท ๗ ชั้น เวลานั้นนายเนสาทกลับไปยังป่าที่อยู่ของตน ตามไปตามเกวียนนายเนสาทไปนั้นแหละ เมื่อไปถึงกลางป่าทำไม้เช่นนั้นละก็ ฝ่ายนายเนสาทก็สงสัยเพราะเห็นเป็นหญิง ให้ขึ้นไปบนเกวียนด้วย ก็ไปอยู่กับนายเนสาทเป็นสามีภรรยากัน มีลูก ๗ คน แต่ว่าเวลาทำกิจการหน้าที่ของสามีเขา สามีเขาก็ทำตามหน้าที่ ฝ่ายภรรยาก็ทำตามหน้าที่ นายเนสาทก็ไปล่าเนื้อ เวลาเช้าก็ต้องมีธนูหน้าไม้บ่วงแหวนหลาวต่าง ๆ เครื่องประหารสัตว์ป่า ฝ่ายภรรยาเมื่อนายเนสาทได้สัตว์ป่าได้เนื้อมา ฝ่ายภรรยาก็แลเนื้อทำไป จะเป็นเนื้อเค็มเนื้อแห้งก็ทำไปตามหน้าที่ จะปิ้งจะย่างจะแกงอะไรก็ตามหน้าที่ ทำตามหน้าที่ของภรรยา เวลาเข้านายเนสาทก็ไปป่า เวลาค่ำเวลาเย็นฝ่ายภรรยาก็จัดบ่วงแหวนหลาวเครื่องประหารสัตว์ป่าเหล่านั้น ที่นายเนสาทใช้อย่างไรก็เอาไว้ที่หน้าประตูเสมอให้สามี นี่จะมีคำถามสอดเข้ามาว่า เมื่อนายเนสาทเป็นพระโสดาบันไม่ทำบาป ไม่รู้หรือนายเนสาทนะไปทำบาป ไปล่าสัตว์ไปทำลายชีวิตสัตว์ รู้ทำไมจะไม่รู้ รู้เสียเกินรู้อีก เมื่อรู้เกินรู้เช่นนั้นแล้ว ทำไมจึงทำเช่นนั้นเล่า ก็ต้องมีคำแก้ว่าเพราะเมียของนายเนสาทหลงได้เป็นผัวเป็นเมียต้องปฏิบัติตามหน้าที่ ผัวทำอย่างไรก็ต้องปฏิบัติตามคำของผัว ชัดขึ้นผัวไม่ได้ ถ้าชัดขึ้นผัวมันก็ไม่เป็นผัวไม่เป็นเมียกัน ชัดขึ้นไม่ได้ ชัดขึ้นก็ไม่ไต่เมีย ทุกอย่างไม่ทำให้อนาทร้อนใจเลย ไม่กระทบกระเทือน ปฏิบัติตามหน้าที่ของภรณานั้นแหละ เรื่องนี้ในอรรถกถาธรรมบทแก้ไขมีอยู่ ท่านแก้ว่า ธิดาเศรษฐีเป็นพระโสดาบันบุคคลนั้น ทำด้วยสามีปฏิบัติไม่มีเจตนาจะให้ฆ่าสัตว์เลยนั้น ทำด้วยสามีปฏิบัติเท่านั้น เรื่องนี้ก็ปรากฏมีอยู่ในมนุษย์โลกเรา

บางทีสามียังฆ่าสัตว์อยู่ ภรรยาเป็นคนรักษาศีล ถ้าว่าสามีนั้นได้ปลาได้เนื้อมาอย่างหนึ่งอย่างใด ภรรยาก็ทำตามหน้าที่ ถ้าว่าเป็น ๆ ปลาเป็นข้าว เอาไปปล่อยในน้ำเสีย ไม่ทูปไม่ฆ่า ที่ตายแล้วทำไปตามหน้าที่ แต่ที่เป็น ๆ เอาไปปล่อยน้ำเสีย ทำอย่างนี้อยู่ว่าไป ผู้เทศน์นี้เด็ก ๆ ก็เคยได้ยินเรื่องถึงดีถึงด่างกัน ภายหลังสามีรู้ อ้อ นี่มันไม่ฆ่าสัตว์ มันไม่ทำบาป ก็สงสัยเสียรักเมีย ที่หลังทำมันเสียให้เสร็จเสียชั่วร้ายที่เป็นไม่ให้มีละ ให้ตายมาเสร็จเสีย เขาก็ทำแต่ที่ตายแล้วเท่านั้น นี่ศีลเขาก็ไม่เป็นอันตราาย เขาไม่ได้ฆ่าสัตว์ เขาไม่ได้ใช้ให้คนอื่นไปฆ่าสัตว์

แต่ว่าเมื่อนายเนสาทนั้นชอบกลอยู่นะ สมรู้ร่วมคิดด้วยหรือไม่? เอาศีลตราอาวุธมาพิงไว้ให้แต่เข้า

เชื่อว่าที่ประตูนะ รู้ไม่ใช่หรือว่าผิวจะเอาศัตรูอาวูธนี้ไปฆ่าสัตว์ รู้ทำไมจะไม่รู้ รู้เกินรู้อีก จะไม่เป็นสมรู้ร่วมคิดด้วยกันหรือหรือ นี่หากว่ากฎหมายก็เห็นจะต้องเอากิ่งหนึ่ง ถ้าว่าฝ่ายสามี นายเนสาทจะได้บาปสักขนาดหนึ่งขนาดใด ก็ต้องเป็นของภรรยาเสียครึ่งหนึ่ง นั่นซึ่งมันจึงจะถูกกฎหมายเพราะว่าสมรู้ด้วยกันนี้ ได้ด้วยกัน เสียด้วยกัน จะมีปรับอย่างนั้นหรือ นี่ท่านไม่ปรับอย่างนั้น

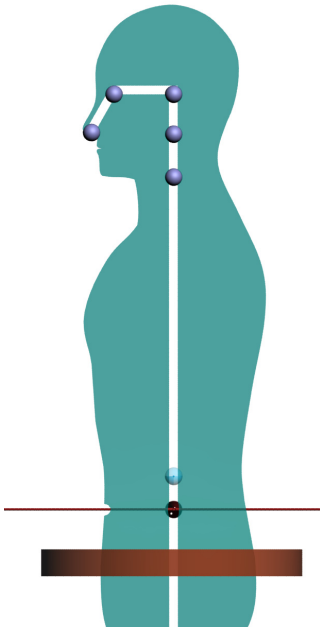
ฝ่ายธรรมวินัยท่านปรับเจตนา เพราะว่า เจตนาฆ่าสัตว์ของพระโสดาบันไม่มี เพราะเป็นพระโสดาเสียแล้วไม่มีเจตนาฆ่าสัตว์ หมดจากเจตนาฆ่าสัตว์ตั้งตั้งแต่ปาณาติบาต ผิดศีล๕ ไม่มีแก่พระโสดา มันอยู่ในศีลทีเดียว มันคงทีเดียว เจตนาออกจากศีลไม่มี เหตุนี้ที่จะปรับกันจริง ๆ ต้องแล้วแต่เจตนา พระองค์ทรงรับสั่งว่า **เจตนาหิ ภิกขเว ศีล** ดูก่อนภิกษุทั้งหลายเจตนาอันนั้นแหละเป็นศีล ศีล๕ ก็แล้วด้วยเจตนา เจตนาเป็นตัวสำคัญ เจตนาเป็นศีล เพราะพระโสดาบันท่านมีเจตนาเป็นศีลเช่นนั้น จะปรับพระโสดาบันบุคคลว่าเป็นผู้สมคบกับสามีให้ฆ่าสัตว์นั้นหาสมควรไม่ จึงได้วางเป็นตำรับตำราเนติแบบแผนไว้

ก็ที่พระโสดาบันยังทำความเป็นบาปด้วยกาย ด้วยวาจา ด้วยใจ ทำอย่างไร จึงจะเรียกว่าทำบาป ท่านเพเลียงพล้ำไป ไม่ได้มีเจตนา แต่เพเลียงพล้ำไป เมื่อเพเลียงพล้ำลงไปอย่างหนึ่งอย่างใด ถึงกับเป็นอันตรายต่อศีลบ้าง หรือเกือบจะเป็นบ้าง ท่านก็แก้ไขเสีย ท่านไม่นิ่งเฉยอยู่ ชั่วร้ายด้วยกาย ด้วยวาจาอย่างใดอย่างหนึ่งของท่าน ท่านก็แสดงต่อเพื่อนพรหมจรรย์เหมือนภิกษุสามเณรแสดงอาบัติ เมื่อต้องอาบัติแล้วก็แสดงอาบัติต่อเพื่อนพรหมจรรย์ว่าไม่ทำต่อไป สัญญากันเสียเช่นนั้น พระโสดาบันท่านก็สัญญาเช่นนั้นแน่นอนทีเดียวไม่ยักเยื้องแปรผัน เหมือนพวกเราในบัดนี้รู้ว่าศีลไม่บริสุทธิ์ ก็รับสมาทานทีเดียว แก้ไขอีกเสียนี้ ปุณฺณ แต่ว่าคล้ายพระโสดาบันบุคคลเหมือนกัน ไม่เป็นคนใจกล้าหน้าด้าน คอยระแวงระวังอยู่อย่างนี้ เพเลียงพล้ำแล้วก็แสดงเสีย แก้ไขตัวเสียให้สะอาด เมื่อแก้ไขตัวสะอาดเสียเช่นนี้ ก็คล้ายพระโสดาบันบุคคล พุทธศาสนานิยมอย่างนี้ เหตุนี้ที่พระโสดาบันบุคคลท่านไม่ปกปิดบาปกรรมอันนั้น เพราะท่านเห็นทางไปนิพพาน ทางพระนิพพานท่านเห็นเสียแล้ว ท่านจึงไม่ปกปิดบาปกรรมอันนั้นไว้ พระผู้มีพระภาคเจ้าทรงรับสั่งไว้อย่างนี้

ทางไปนิพพานนะทางอยู่ที่ไหน? ทางอย่างไร? ควรจะรู้จักทางไปนิพพานที่พระโสดาบันบุคคลท่านเห็นนะ ทางไปนิพพานนะจะไปต้องรู้จักพระโสดาบันบุคคลเสียก่อน ที่เป็นพระโสดาบันบุคคลนะรูปพรรณสัณฐานเป็นอย่างไร เนื้อตัวอยู่ที่ไหน? พระโสดาบันบุคคลนะท่านเป็นธรรมกายนะ ไม่ใช่กายมนุษย์ เป็นชั้น ๆ เข้าไปดังเคยแสดงแล้วอยู่บ่อย ๆ ว่า กายมนุษย์นี้มีกายหนึ่ง เราจะเข้าถึงกายมนุษย์ละเอียดต้องเข้าให้ถูกทางมรรคผล ถ้าไม่ถูกทางมรรคผลเข้าถึงกายมนุษย์ละเอียดไม่ได้ ทางมรรคผลนะเริ่มต้นจะทำอย่างไร?

เริ่มต้นต้องทำใจให้หยุดศูนย์กลาง **ดวงธรรม**ที่ทำให้เป็น **กายมนุษย์** หยุดตรงนั้นแหละ

เมื่อเราเกิดเป็นมนุษย์ ต้องเอาใจไปหยุดตรงนั้นจึงจะเกิดได้ เมื่อเราจะตายจากมนุษย์โลกนี้ หยุดตรงไหนเกิดได้ ต้องไปหยุดตรงนั้น

หยุดตรงนั้น ตรงนั้นเป็นที่เกิดที่ดับ ตรงนั้นแหละ กลางนั้นแหละ
เมื่อเรานอนหลับใจต้องไปหยุดตรงนั้น ถ้าไม่หยุดที่ตรงนั้นหลับ
ไม่ได้ ตรงนั้นเป็นที่หลับ หลับตรงไหนก็ตื่นตรงนั้น ตรงนั้นแหละ
เป็นที่หลับ ที่ตื่น เป็นที่เกิด ที่ดับ เป็นที่หลับที่ตื่น แห่งเดียว มีจุด
เดียวเท่านั้นแหละ ต้องเอาใจไปหยุดตรงนั้น หยุดตรงอื่นไม่ได้
พอใจหยุดเข้าละก็ พอใจหยุดเข้าสู่ศูนย์กลางนั้นแล้ว พอใจหยุดก็เข้า
กลางของใจที่หยุดนั้นแหละ กลางของกลาง กลางของกลาง กลาง
ของกลาง ซ้ายขวามือหลังล่างบนนอกในไม่ไป กลางของกลาง
กลางของกลาง กลางของกลาง อยู่那儿 พอถูกส่วนเข้า พอไปถึง
กำเนิดกลางเข้าเท่านั้น เห็นดวงธรรมานุสัสสนาสติปัฏฐาน
เท่าดวงจันทร์ดวงอาทิตย์ นี่จะเข้าถึงกายมโนขันธ์เจ็ด
นะทางนี้แหละ ๗ กลางหยุดนี้แหละทางมรรคผลละ กลางที่เดียว
เห็นดวงธรรมานุสัสสนาสติปัฏฐานเท่าดวงจันทร์ดวงอาทิตย์

กลางดวงธรรมานุปัสสนาสติปัฏฐาน ก็เป็นจุดอยู่ก็เหมือนกัน หยุดเป็นทางอยู่ ใจก็หยุดตรงจุดนั้น เป็นที่ดูตใจอยู่ จุดนั้นกลางนั้น พอใจหยุดก็เข้ากลางใจของใจที่ หยุดนั้นแหละ กลางของกลาง กลางของกลาง ที่หยุดของใจ นั้นแหละไม่ได้เดินทางอื่น เดินทางใจอย่างเดียว กลางของกลาง กลางของกลาง ในใจหนักเข้า พอถูกส่วนเข้าก็เข้าถึงดวงศีล อยู่ กลางของดวงใจนั้นแหละ ไม่ใช่อยู่ที่อื่น

ก็หยุดอยู่กลาง**ดวงศีล**อีก

มีรอยหยุด มีที่หยุดอีก หยุดหนึ่งอยู่กลางนั้น พอใจหยุดก็เข้ากลาง
ของใจที่หยุดอีกนั้นแหละ กลางของกลาง กลางของกลาง พอ
ถูกส่วนเข้าเข้าถึงดวงสมาธิ

ใจก็หยุดอยู่กลาง*ดวงสมาธิ*นั้นแหละ ในกลางที่หยุดอีกพอหยุดก็เข้ากลางของหยุดนั้น กลางของกลาง
กลางของกลาง พอถูกส่วนเข้าก็เข้าถึงดวงปัญญา

ใจก็หยุดอยู่กลาง**ดวงปัญญานั่น**แหละ พอหยุดถูกส่วนเข้าก็เข้ากลางของหยุดอีก กลางของกลาง กลาง
ของกลาง พอถูกส่วนเข้าเข้าถึงดวงวิมุตติ

หยุดอยู่กลาง*ดวงวิมตติ*อีกนั้นแหละ พอถูกส่วนเข้า เข้าถึงดวงวิมตติญาณทัสสนะ

ใจก็หยุดอยู่กลาง*ดวงวิมุตติญาณทัสสนะ*อีก พอหยุดก็เข้ากลางของใจที่หยุดอีก กลางของกลาง กลาง
ของกลาง พอถูกส่วนเข้าเข้าถึง กายมนุษย์ละเอียด เห็น
กายมนุษย์ละเอียด รู้จักเห็นว่า อ้ายนี้เองเวลานอนฝันละ
ก็ออกไป เวลาไม่ฝันไม่รู้ว่ไปอยู่ที่ไหน เดียวนี้เจ้าอญนี่เอง
ป้อหลออยู่นี้เอง อยู่กลางดวงวิมุตติญาณทัสสนะนี้เอง อย่างนี้
อยู่ในกลางดวงวิมุตติญาณทัสสนะนี้ทั้งนั้นทุกกาย เข้าไปเถอะ
เข้าไปเป็นชั้น ๆ ไป นี่เข้ามาถึงกายมนุษย์ละเอียดแล้ว
แค่นี้เป็นพระโสดาแล้วยัง ยังไกลนัก พระโสดาเป็นกายที่ ๑๑-๑๒

โน้นแหละ นี่กายเดียวเท่านั้นแหละ ทางก็ต้องไปอย่างนี้เท่านั้นแหละ ไปทางอื่นเป็นไปไม่ได้เด็ดขาดทีเดียว ต้องไปทางกลางอย่างนี้แหละ กลางแบบนี้แหละ พอถูกส่วนใจก็หยุดนิ่ง

ใจของกายมนุษย์ละเอียด

หยุดนิ่งอยู่กลาง**ดวงธรรม**ที่ทำให้เป็น**กายมนุษย์ละเอียด** พอถูกส่วนเข้าก็กลางของกลางหนักขึ้นไปอีก พอถูกส่วนเข้าเห็นดวงธรรมานุสัสนาสติปฏิฐานหยุดอันเดียวหนา

หยุดอยู่กลาง**ดวงธรรมานุสัสนาสติปฏิฐาน** พอใจหยุดก็เข้ากลางของหยุด ของใจหยุดอีกนั่นแหละ กลางของกลาง กลางของกลางหนักเข้า เข้าถึงดวงศีล

หยุดอยู่กลาง**ดวงศีล** กลางของกลางหนักขึ้นไป กลางของกลางที่ใจหยุดอีกนั่นแหละ กลางของกลาง

กลางของกลาง พอถูกส่วนเข้าก็เข้าถึงดวงสมาธิ

หยุดอยู่กลาง**ดวงสมาธิ**อีก กลางของใจที่หยุดอีก กลางของกลาง กลางของกลาง ถูกส่วน เข้าถึงดวงปัญญา

หยุดอยู่กลาง**ดวงปัญญา**อีก กลางของกลางที่ใจหยุดอีกนั่นแหละ กลางของกลาง กลาง

ของกลาง พอถูกส่วนเข้าก็เห็นดวงวิมุตติ กลางของดวงวิมุตติอีก

หยุดอยู่กลาง**ดวงวิมุตติ**อีก พอหยุดก็เข้ากลางของกลางที่ใจหยุดอีก กลางของกลาง พอถูกส่วน เข้าเข้าถึงดวงวิมุตติญาณทัตสนะ

หยุดอยู่กลาง**ดวงวิมุตติญาณทัตสนะ** พอถูกส่วนเข้ากลางของกลางหนักเข้าไปอีก

พอถูกส่วนเข้าเห็น กายทิพย์ ทำอย่างนี้แหละ นี่เข้าไป ๒ กาย แล้วเห็นไหมล่ะ ๓ กายแล้ว มาจากกายมนุษย์ จนถึงกายมนุษย์ละเอียด เข้าถึงกายทิพย์แล้ว

ใจกายทิพย์

หยุดนิ่งอยู่กลาง**ดวงธรรม**ที่ทำให้เป็น**กายทิพย์** พอถูกส่วนเข้า กลางของกลางหนักขึ้นไปอีก ที่ใจหยุดนั่น กลางของใจที่หยุดนั่น กลางของกลาง

กลางของกลาง ถูกส่วนเข้า เห็นดวงธรรมานุสัสนาสติปฏิฐาน

หยุดอยู่กลางดวงธรรมานุสัสนาสติปฏิฐาน พอหยุดเข้าก็เข้ากลางของใจที่หยุดอีก กลางของกลาง กลางของกลาง พอถูกส่วนเข้า เข้าถึงดวงศีล

หยุดอยู่กลางดวงศีล ถูกส่วนเข้าก็ถึงดวงสมาธิ

หยุดอยู่กลางดวงสมาธิ ถูกส่วนเข้าถึงดวงปัญญา

หยุดอยู่กลางดวงปัญญา ถูกส่วนเข้าเข้าถึงดวงวิมุตติ

หยุดอยู่ศูนย์กลางดวงวิมุตติ ถูกส่วนเข้าเข้าถึงดวงวิมุตติญาณทัตสนะ

หยุดอยู่ศูนย์กลางดวงวิมุตติญาณทัตสนะ พอถูกส่วนเข้าก็เข้าถึง กายทิพย์ละเอียด

ใจกายทิพย์ละเอียด

หยุดนิ่งอยู่กลาง**ดวงธรรม**ที่ทำให้เป็น**กายทิพย์ละเอียด**แบบเดียวกัน พอถูกส่วนเข้า

เห็นดวงธรรมานุปัสสนาสติปัฏฐาน

หยุดอยู่กลางดวงธรรมานุปัสสนาสติปัฏฐาน

พอถูกส่วนเข้า เข้าถึงดวงศีล

หยุดอยู่กลางดวงศีล

ถูกส่วนเข้าเข้าถึงดวงสมาธิ

หยุดอยู่ศูนย์กลางดวงสมาธิ

ถูกส่วนเข้าเข้าถึงดวงปัญญา

หยุดอยู่ศูนย์กลางดวงปัญญา

ถูกส่วนเข้าเข้าถึงดวงวิมุตติ

หยุดอยู่ศูนย์กลางดวงวิมุตติ

ถูกส่วนเข้าเข้าถึงดวงวิมุตติญาณทัสสนะ

หยุดอยู่ศูนย์กลางดวงวิมุตติญาณทัสสนะ

พอถูกส่วนเข้าเข้าถึง กายรูปพรหม

ใจกายรูปพรหม

หยุดนิ่งอยู่กลาง**ดวงธรรม**ที่ทำให้เป็น**กายรูปพรหม**ถูกส่วนเข้า เข้าถึงดวงธรรมานุปัสสนาสติปัฏฐาน

หยุดอยู่กลางดวงธรรมานุปัสสนาสติปัฏฐาน

ถูกส่วนเข้าถึงดวงศีล

หยุดอยู่ศูนย์กลางดวงศีล

ถูกส่วนเข้าก็เข้าถึงดวงสมาธิ

หยุดอยู่กลางดวงสมาธิ

ถูกส่วนเข้าก็เข้าถึงดวงปัญญา

หยุดอยู่ศูนย์กลางดวงปัญญา

ถูกส่วนเข้าก็เข้าถึงดวงวิมุตติ

หยุดอยู่กลางดวงวิมุตติ

ถูกส่วนเข้าเข้าถึงดวงวิมุตติญาณทัสสนะ

หยุดอยู่ศูนย์กลางดวงวิมุตติญาณทัสสนะ

ถูกส่วนเข้าก็เข้าถึง กายรูปพรหมละเอียด

ใจกายรูปพรหมละเอียด

ก็หยุดนิ่งอยู่กลาง**ดวงธรรม**ที่ทำให้เป็น**กายรูปพรหมละเอียด**พอถูกส่วนเข้าก็เข้ากลางของใจที่ใจหยุดนั้น

ถูกส่วนเข้าก็เข้าถึงดวงธรรมานุปัสสนาสติปัฏฐาน

หยุดอยู่ศูนย์กลางดวงธรรมานุปัสสนาสติปัฏฐานถูกส่วนเข้าเข้าถึงดวงศีล

หยุดอยู่ศูนย์กลางดวงศีล

ถูกส่วนเข้าก็เข้าถึงดวงสมาธิ

หยุดอยู่ศูนย์กลางดวงสมาธิ

ถูกส่วนเข้าก็เข้าถึงดวงปัญญา

หยุดอยู่ศูนย์กลางดวงปัญญา

ถูกส่วนเข้าก็เข้าถึงดวงวิมุตติ

หยุดอยู่ศูนย์กลางดวงวิมุตติ

ถูกส่วนเข้าก็เข้าถึงดวงวิมุตติญาณทัสสนะ

หยุดอยู่ศูนย์กลางดวงวิมุตติญาณทัสสนะ

ถูกส่วนเข้าก็เข้าถึง กายอรูปรพรหม

ใจกายอรูปรพรหม

หยุดนิ่งอยู่กลาง**ดวงธรรม**ที่ทำให้เป็น**กายอรูปรพรหม**

ถูกส่วนเข้าใจก็หยุด เข้าที่ใจหยุดนั้นเข้า

กลางของกลาง ถูกส่วนเข้าก็เข้าถึงดวงธรรมานุปัสสนาสติปัฏฐาน

หยุดอยู่กลางดวงธรรมานุปัสสนาสติปัฏฐานเข้ากลางของกลางที่ใจหยุดอีกเข้าถึงดวงศีล

หยุดอยู่ศูนย์กลางดวงศีล

ถูกส่วนเข้าถึงดวงสมาธิ

หยุดอยู่ศูนย์กลางดวงสมาธิ	ถูกส่วนเข้าก็เข้าถึงดวงปัญญา
หยุดอยู่ศูนย์กลางดวงปัญญา	ถูกส่วนเข้าก็เข้าถึงดวงวิมุตติ
หยุดอยู่ศูนย์กลางดวงวิมุตติ	ถูกส่วนเข้าก็เข้าถึงดวงวิมุตติญาณทัสสนะ
หยุดอยู่ศูนย์กลางดวงวิมุตติญาณทัสสนะ	ถูกส่วนเข้าก็เข้าถึง กายอรูปรพหมลละเอียด

ใจกายอรูปรพหมลละเอียด

หยุดนิ่งอยู่กลาง**ดวงธรรม**ที่ทำให้เป็น**กายอรูปรพหมลละเอียด** พอถูกส่วนเข้า ก็เข้าถึง

ดวงธรรมานุปัสสนาสติปัฏฐาน

หยุดอยู่ศูนย์กลางดวงธรรมานุปัสสนาสติปัฏฐาน	ถูกส่วนเข้าก็เข้าถึงดวงศีล
หยุดอยู่ศูนย์กลางดวงศีล	ถูกส่วนเข้าก็เข้าถึงดวงสมาธิ
หยุดอยู่ศูนย์กลางดวงสมาธิ	ถูกส่วนเข้าก็เข้าถึงดวงปัญญา
หยุดอยู่ศูนย์กลางดวงปัญญา	ถูกส่วนเข้าก็เข้าถึงดวงวิมุตติ
หยุดอยู่ศูนย์กลางดวงวิมุตติ	ถูกส่วนเข้าก็เข้าถึงดวงวิมุตติญาณทัสสนะ
หยุดอยู่ศูนย์กลางดวงวิมุตติญาณทัสสนะ	ถูกส่วนเข้าก็เข้าถึง กายธรรม

รูปเหมือนพระปฏิมากร เกตุดอกบัวตูม ใส่เป็นกระຈก
คันช่องสองเงาหน้า นี่แหละ ธรรมกายโคตรภูละ นี่
แหละต่อไปจะเป็นพระโสดา ไปอีกขั้นที่ ๒

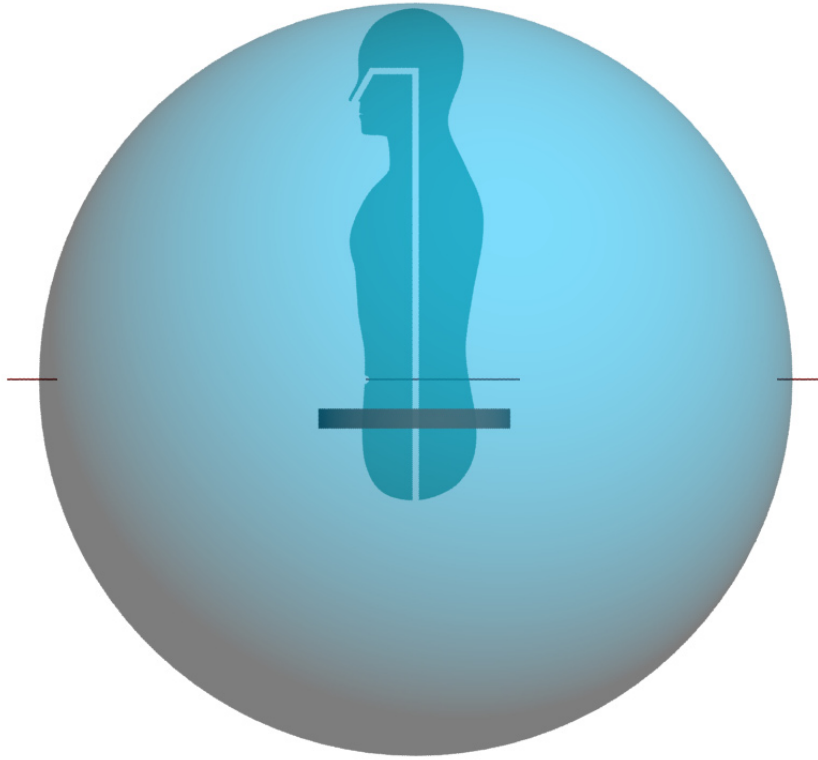
ใจของพระธรรมกาย

หยุดนิ่งอยู่กลาง**ดวงธรรม**ที่ทำให้เป็น**ธรรมกาย** **ตรงนี้จะแปลกละ** ดวงธรรมวัดผ่าเส้นศูนย์กลาง
เท่าหน้าตักธรรมกาย หน้าตักกว้างแค่ไหนวัดผ่าเส้น
ศูนย์กลางกลมรอบตัว ดวงธรรมที่ทำให้เป็นธรรมกาย
นะเท่ากัน ในธรรมกายก็หยุดนิ่งอยู่ศูนย์กลาง
ดวงธรรมที่ทำให้เป็นธรรมกาย หยุดนิ่งเฉยพอถูกส่วน
เข้าใจก็หยุด พอถูกส่วนเข้าก็เข้าถึงดวงธรรมานุปัสสนา
สติปัฏฐาน

หยุดอยู่ศูนย์กลาง**ดวงธรรมานุปัสสนาสติปัฏฐาน** พอถูกส่วนเข้าก็เข้าถึงดวงศีล ใหญ่ออกไป ดวงธรรม
เท่าไหนก็ใหญ่เท่านั้น

หยุดอยู่ศูนย์กลาง ดวงศีล	ถูกส่วนเข้าก็เข้าถึงดวงสมาธิ
หยุดอยู่ศูนย์กลาง ดวงสมาธิ	ถูกส่วนเข้าก็เข้าถึงดวงปัญญา
หยุดอยู่ศูนย์กลาง ดวงปัญญา	พอถูกส่วนเข้าก็เข้าถึงดวงวิมุตติ
หยุดอยู่ศูนย์กลาง ดวงวิมุตติ	ถูกส่วนเข้าก็เข้าถึงดวงวิมุตติญาณทัสสนะ
หยุดอยู่ศูนย์กลาง ดวงวิมุตติญาณทัสสนะ	ถูกส่วนเข้าก็เข้าถึง กายธรรมละเอียด

หน้าตัก ๕ วา สูง ๕ วา เกตุดอกบัวตูมใสหนักขึ้นไป
นี้เป็นพระโสดาแล้วหรือยัง ไม่ใช่เป็นธรรมกายโคตรภู

ธรรมกายนั้นเรียกว่า **พุทธรัตตะ** ดวงธรรมที่ทำให้เป็นธรรมกายกลมเท่าหน้าตักธรรมกายนั้นเรียกว่า **ธรรมรัตตะ** ธรรมกายละเอียดอยู่ในกลางดวงธรรมรัตตะนั้นเรียกว่า **สังฆรัตตะ** นี่ตัวจริงอยู่ตรงนั้นะ นี่เป็นพระโสดาแล้วหรือยัง? ยัง นี่แหละตอนนี้แหละจะเป็นพระโสดา จะรู้จักพระโสดาเดี๋ยวนี้แหละ

ธรรมกายละเอียด

เอาใจธรรมกายละเอียด หยุดหนึ่งอยู่กลาง**ดวงธรรม**ที่ทำให้เป็น**ธรรมกายละเอียด** ถูกส่วนเข้าเห็นดวง

ธรรมานุปัสสนาสติปัฏฐาน วัดผ่าเส้นศูนย์กลาง
กลมรอบตัวแบบเดียวกัน

หยุดอยู่กลาง**ดวงธรรมานุปัสสนาสติปัฏฐาน** เข้ากลางของใจที่หยุด กลางของกลาง กลางของกลาง
กลางของกลาง ถูกส่วนเข้าก็เข้าถึงดวงศีล

หยุดอยู่กลาง**ดวงศีล** พอใจหยุด ก็เข้ากลางของใจที่หยุดอีก กลางของกลาง
กลางของกลาง ถูกส่วนเข้าก็เข้าถึงดวงสมาธิ

ใจหยุดอยู่ศูนย์กลาง**ดวงสมาธิ** พอถูกส่วนเข้าก็เข้ากลางของใจที่หยุดอีก กลางของ
กลาง กลางของกลาง พอถูกส่วนเข้าก็เข้าถึงดวงปัญญา

หยุดอยู่กลาง**ดวงปัญญา**อีก เข้ากลางของใจที่หยุดอีก กลางของกลาง กลางของ
กลาง ถูกส่วนเข้าก็เข้าถึงดวงวิมุตติ

หยุดอยู่กลาง**ดวงวิมุตติ**อีก เข้ากลางของใจที่หยุดอีก กลางของกลาง กลางของ
กลาง ถูกส่วนเข้าเข้าถึงดวงวิมุตติญาณทัสสนะ

หยุดอยู่กลาง**ดวงวิมุตติญาณทัสสนะ**อีก พอถูกส่วนเข้า กลางของกลาง กลางของกลาง กลาง
ของกลาง หน้าเข้าเห็น กายพระโสดา

....นี่แหละหลักพระพุทธศาสนา จำเป็นตำรับตำราไว้ อย่าดูหมิ่นดูแคลนหนา
พระพุทธเจ้าไม่เกิดขึ้นในโลกละก็ธรรมอันนี้ไม่มีใครแสดง ไม่มีใครบอก ไม่มีใคร
เล่าให้ฟัง ถึงกระนั้นที่เกิดขึ้นแล้วก็ดับเสียเกือบ ๒,๐๐๐ ปี มาเกิดขึ้นที่วัดปากน้ำ
นี้แล้ว อุตส่าห์พยายามทำกันไปอย่าได้ดูหมิ่นดูแคลนหนา อย่าได้เห็นแก่เหน็ด
แก่เหนื่อย แก่ยากแก่ลำบากแต่เล็ก ๆ น้อย ๆ เมื่อมาประสบพบพุทธศาสนา พบ
ของจริงละ เข้าถึงของจริงให้ได้ เอาของจริงใส่กับตัวไว้ให้ได้ ติดกับตัวไว้ให้ได้ อย่า
ดูถูกดูหมิ่นหนา....

หน้าตัก ๕ วา สูง ๕ วา เกตุดอกบัวตูมใสเป็นกระจก
 คันฉ่องส่องเงาหน้า แต่ว่ากว่าจะเข้าถึงพระโสดาณะ
 ในระหว่างที่เดินผ่านมานั้นแหละ ท่านเห็น ทุกขสัจ
 สมุทัยสัจ มรรคสัจ นิโรธสัจ ตามหน้าที่ของท่าน
 เห็นจริง ๆ จัง ๆ เห็นแท้ ๆ เห็นปรากฏทีเดียว ท่านก็ได้บรรลุ
 พระโสดา หน้าตัก ๕ วา สูง ๕ วา เกตุดอกบัวตูม
 นีองค์พระโสดา นี่ตัวพุทธรัตนะเหมือนกัน แต่ว่าเป็นพระ
 โสดาเสียแล้ว นี่แหละเป็นพระโสดาบันบุคคลแค่นี้
 รู้จักไหมละโสดา รูปเหมือนพระปฎิมากรเกตุดอกบัวตูม
 ใสเหมือนกระจกคันฉ่องส่องเงาหน้า หน้าตัก ๕ วา
 สูง ๕ วา เกตุดอกบัวตูมใส นี่ธรรมกายหยาบของพระโสดา
 ธรรมกายละเอียดของพระโสดายังมีอีก

ใจของพระโสดา

หยุดนิ่งอยู่กลางดวงธรรมที่ทำให้เป็นพระโสดา วัดผ่าเส้นศูนย์กลาง ๕ วา กลมรอบตัว พอถูกส่วน
 เข้าก็เข้ากลางของใจที่หยุด พอถูกส่วนเข้าก็เห็นดวง
 ธรรมานุปัสสนาสติปัฏฐาน
 หยุดอยู่กลางดวงธรรมานุปัสสนาสติปัฏฐาน พอใจหยุดก็เข้ากลางของใจที่หยุดนั้น พอถูกส่วนเข้าก็
 เข้าถึงดวงศีล
 หยุดอยู่กลางดวงศีล พอใจหยุดเข้ากลางของใจที่หยุดหนักขึ้นไป พอถูกส่วน
 เข้าก็เข้าถึงดวงสมาธิ
 หยุดอยู่ศูนย์กลางดวงสมาธิอีก พอใจหยุดเข้ากลางของใจที่หยุดนั้น กลางของกลาง
 หนักเข้า พอถูกส่วนเข้าเข้าถึงดวงปัญญา
 หยุดอยู่ศูนย์กลางดวงปัญญาอีก พอใจหยุดก็เข้ากลางของใจที่หยุดนั้น กลางของกลาง
 กลางของกลางหนักเข้า พอถูกส่วนเข้าก็เข้าถึงดวงวิมุตติ
 หยุดอยู่ศูนย์กลางดวงวิมุตติอีก พอใจหยุดก็เข้ากลางของใจที่หยุดนั้น กลางของกลาง
 กลางของกลางหนักเข้า พอถูกส่วนเข้าเข้าถึงดวงวิมุตติ
 ญาณทัตถะ
 หยุดอยู่ศูนย์กลางดวงวิมุตติญาณทัตถะ พอถูกส่วนเข้า ก็เห็น ธรรมกายพระโสดาละเอียด
 หน้าตัก ๑๐ วา สูง ๑๐ วา เกตุดอกบัวตูม ใสหนักขึ้นไป

นั่นธรรมกายพระโสดาเป็นพุทธรัตนะ ดวงธรรมที่ทำให้เป็นธรรมกายวัดผ่าเส้นศูนย์กลาง ๕ วา กลม
 รอบตัวนั้นดวงธรรมรัตนะ ธรรมกายพระโสดาละเอียดหน้าตัก ๑๐ วา อยู่ในดวงธรรมรัตนะนั้นแหละ
สังฆรัตนะ พุทธรัตนะ นั้นแหละท่านเป็นผู้ตรัสรู้ ตรัสรู้สัจธรรมทั้ง ๔ เข้าเป็นพระพุทธเจ้า ขึ้นทีเดียว เป็น
 เนิมิตกนามเกิดขึ้นเรียกว่า พุทโธ **ธรรมรัตนะ** นั้นแหละท่านทรงรักษา ให้เข้าถึงพระโสดาได้เช่นนี้เพราะ

ธรรมรัตน์นั้นแหละนั้นท่านทรงไว้ให้ขึ้นสูงเช่นนี้ ไม่ให้ตกไปในฝ่ายชั่ว นั้นแหละเรียกว่าธรรมรัตน์ ธรรมเขาแปลว่า ทรงไว้ซึ่งผู้ปฏิบัติไม่ให้ตกไปในที่ชั่ว ให้สูง ให้ดี ให้เจริญหนักขึ้นไป ส่วนธรรมกายละเอียดหน้าตัก ๑๐ วา อยู่ในกลางดวงธรรมรัตน์นะ คอยรักษาดวงธรรมรัตน์นั้นไว้ไม่ให้หายไป รักษาไว้ทั้งวันทั้งคืนไม่ได้หยุดได้หย่อนละ อยู่กับธรรม รักษาธรรมอย่างนั้น

สงฺฆเมธ ธาวิโต ธรรมอันพระสงฆ์ทรงไว้ นั้นแหละสังฆรัตน์ทรงไว้ ถ้าทรงไว้ได้เรียกว่า สังฆขึ้นทีเดียว ทรงเอาธรรมนั้นไว้ได้ ไม่ให้หายไป สงฺฆเมธ ธาวิโต ธรรมอันพระสงฆ์ทรงไว้ปรากฏอย่างนี้นา พุทธรัตน์ ธรรมรัตน์ สังฆรัตน์ หน้าตัก ๕ วา สูง ๕ วา เกตุดอกบัวตูมเป็นพระโสดาทีเดียว แล้วก็ทำไปอย่างนี้แหละเข้าถึงพระโสดาละเอียด เข้าถึงพระโสดาละเอียดทำไปอย่างนี้แหละเข้าถึงกายพระสกทาคาหยาบ เข้าถึงกายพระสกทาคาหยาบก็ทำไปอย่างนี้แหละ เข้าถึงกายพระสกทาคาละเอียด เข้าถึงกายพระสกทาคาละเอียดก็ทำไปอย่างนี้แหละ เข้าถึงกายพระอนาคาหยาบ เข้าถึงกายพระอนาคาหยาบก็ทำไปอย่างนี้แหละ เข้าถึงกายพระอนาคาละเอียด เข้าถึงกายพระอนาคาละเอียด แล้วก็ทำไปอย่างนี้แหละเข้าถึงกายพระอรหัต หน้าตัก ๒๐ วา สูง ๒๐ วา เกตุดอกบัวตูมใสหนักขึ้นไป ทำอย่างนี้ในกายพระอรหัตถูกส่วนเข้าก็เข้าถึง กายพระอรหัตละเอียด เสร็จกิจในพุทธศาสนาแค่นี้

นี่แหละหลักพระพุทธศาสนา จำเป็นดำรงตำราไว้ อย่าดูหมิ่นดูแคลนหนา พระพุทธเจ้าไม่เกิดขึ้นในโลกก็กรรมอันนี้ไม่มีใครแสดง ไม่มีใครบอก ไม่มีใครเล่าให้ฟัง ถึงกระนั้นที่เกิดขึ้นแล้วก็ดับเสียเกือบ ๒,๐๐๐ ปี มาเกิดขึ้นที่วัดปากน้ำนี้แล้ว อุตส่าห์พยายามทำกันไปอย่าได้ดูหมิ่นดูแคลนหนา อย่าได้เห็นแก่เห็นดักแด้เห็นน้อย แก่ยากแก่ลำบากแต่เล็ก ๆ น้อย ๆ เมื่อมาประสบพบพระพุทธศาสนา พบของจริงละ เข้าถึงของจริงให้ได้ เอาของจริงใส่กับตัวไว้ให้ได้ ติดกับตัวไว้ให้ได้ อย่าดูถูกดูหมิ่นหนา ตั้งให้มันแท่นนอนในใจของตัวแล้วละก็ ไม่เสียทีที่เกิดมาเป็นมนุษย์พบพระพุทธศาสนา ทั้งภิกษุ สามเณร อุบาสก อุบาสิกา

ที่ได้ชี้แจงแสดงมานี้ตามวาระพระบาลีคือความเป็นสยามภาษา ตามมติยาธิบายพอสมควรแก่เวลา **เอเตน สจฺจวชฺเชน** ด้วยอำนาจความสัจที่อ้างธรรมปฏิบัติตั้งแต่ต้นจนจบเวลานี้ ขอความสุขสวัสดิ์จึงบังเกิดมีแก่ท่านทั้งหลาย บรรดามาสโมสรในสถานที่นี้ทุกถ้วนหน้า อาตมภาพชี้แจงแสดงมาพอสมควรแก่เวลา สมมุติว่ายุติธรรมมิกถา โดยอรรถนิยามความเพียงเท่านี้ **เอว** ก็มีด้วยประการฉะนี้